

SENTÈNCIA

**Magistrada Sra.
CONCEPCIO BARON MORA**

Andorra la Vella, 30 d'abril de 2018 .

VIST en judici oral i públic la causa núm. 6000191/2017 seguida per una presumpta contravenció penal de danys dolosos, contra X. C. I., nascut el dia 16 de novembre de 1990 a Barcelona, fill de Jordi i de Neus, de nacionalitat espanyola, domiciliat a Llinàs Del Vallés, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Borja Aguado Delgado i actuant de ponent i redactor de la sentència, la Magistrada Sra. Concepció Baron Mora.

RESULTANT PRIMER.- SÓN FETS PROVATS: en data 1 de novembre de 2015 vers les 09.00h del matí J. M. V. B. sortí del seu domicili d'Encamp per anar a buscar el seu cotxe marca Skoda, matrícula AND-XXXXX, estacionat al carrer al

lloc reservat als ocupants de l'edifici C. V. on resideix, trobant que les dues rodes del costat dret eren punxades, presentant aquestes un tall profund i ample, de manera que les va haver de canviar, causant un perjudici de 145,96 € que reclama.

El dia anterior, 31 d'octubre de 2015, l'esmentat havia tingut una discussió amb X. C. I., turista al Principat i que s'allotjava en uns apartaments turístics, anomenats "L. S." situats a proximitat, per motiu precisament de què aquest hauria estacionat el seu vehicle en dit lloc reservat, mentre gestionava la seva entrada a l'establiment.

No ha quedat acreditat que X. C. I. fos l'autor material dels danys causats al vehicle propietat del denunciante Sr. J. M. V. B..

Tres rodes del vehicle marca Volkswagen Golf, matrícula espanyola XXXX XX, propietat de X. C. I. van ser també punxades.

RESULTANT SEGON.- el Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius d'una contravenció penal de danys dolosos tipificada a l'article 484.1 del Codi Penal, de la que considera responsable en concepte d'autor X. C. I., de conformitat amb el resultat de la prova practicada a l'acte del judici oral.

Demana la pena de multa de cent cinquanta euros i el pagament de les despeses processals causades. En concepte de responsabilitat civil demana que X. C. I. indemnitzi a J. M. V. B. en la quantitat reclamada de 145,96 euros.

RESULTANT TERCER.- X. C. I. nega els fets que se li imputen, tot exposant que el seu vehicle va tenir una primera roda punxada sospitant immediatament del denunciante i al dia següent, quan era a l'aparcament de l'hotel, altres dues, havent tingut un perjudici de 148 euros que també va reclamar.

CONSIDERANT PRIMER.- els fets declarats provats són legalment constitutius d'una contravenció penal de danys dolosos tipificat a l'article 484.1 del Codi Penal, doncs ha restat acreditat que el vehicle propietat del denunciant Sr. J. M. V. B. va patir uns danys materials, consistents en les punxades de dues rodes del seu vehicle quin import de reparació no supera els 600 euros, tal i com ho exigeix l'esmentat tipus penal.

CONSIDERANT SEGON.- L'article 6.2 del Conveni Europeu per la protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre de 1950 i de vigent aplicació al Principat, diu que tota persona acusada d'una infracció criminal es presumeix innocent mentre la seva culpabilitat no sigui declarada legalment.

La nostra Constitució en el seu article 10.2 garanteix a tothom el dret a la presumpció d'innocència, disposant en el seu article 3.4 que els tractats i acords internacionals s'integren en l'ordenament jurídic a partir de la seva publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra i, en l'article 5, proclama la vigència a Andorra de la Declaració Universal dels Drets Humans.

El principi de presumpció d'innocència, en ser proclamat per la Constitució com un dret fonamental de la persona, vincula a tots els poders públics i es d'aplicació immediata pels Tribunals de Justícia, i té l'efecte d'exigir que tota declaració de culpabilitat estigui fonamentada en una activitat probatòria de càrrec suficient i practicada amb totes les garanties que exigeix el dret de defensa, i de la que en resulti la realitat dels fets imputats a l'acusat i la participació d'aquest en els fets, avaluada d'acord amb el disposa l'article 160 del Codi de Procediment Penal que textualment diu: “ *el tribunal, avaluant segons la seva consciència les proves practicades, les raons exposades per l'acusació i la defensa, i les manifestacions dels encausats, dicta sentència*” i que tal i com ho té declarat el Tribunal Constitucional, el seu significat es que ningú pot ser condemnat sense prova de càrrec suficient, valorada de manera raonable i practicada amb totes les garanties processals (sentències 07 de setembre del 2010 en la causa

2010-6-RE; sent de data 15 de març del 2013 en la causa 2012-22-RE entre d'altres)

CONSIDERANT TERCER.- la prova practicada no ha permès desvirtuar la presumpció d'innocència que constitucionalment empara tot acusat.

El perjudicat Sr. J. M. V. B. denuncià els danys causats al seu vehicle, - dues rodes punxades-, sospitant que l'autor dels mateixos va ser la persona amb la qual el dia anterior va tenir una discussió per problemes d'aparcament. Val a dir, que el vehicle del denunciat Sr. X. C. I. presentà també danys, - tres rodes punxades-, els quin parcialment (dues de les tres) van ser causats per l'avui denunciat, quan el vehicle ja era tancat a l'aparcament de l'Hotel, tal i com el mateix ho te reconegut en el procediment d'Ordenança Penal seguit contra ell (foli 108 i ss).

L'acusat, X. C. I., sempre ha negat els fets mantenint invariablement la seva versió des del primer moment i havent-se desplaçat expressament des de el seu lloc de residència a Llinàs del Vallès per tal de defensar la seva innocència.

La testimoni, Sra. M. L. B. I., empleada de l'establiment al moment dels fets, refereix que el Sr. X. C. I. es trobava sensiblement enfadat i feia al·lusions constants a la persona amb la quina s'havia barallat el dia anterior. No obstant, es precis constatar que l'esmentat acabava de descobrir que li havien punxat altres dues rodes al seu vehicle.

Per tot l'exposat i de conformitat amb els principis que informen el procés penal, essencialment el principi d'immediació que permet valorar a l'òrgan judicial jutjador "in situ" les declaracions de les parts enfrontades, -doncs és obvi que com a tal seran contradictòries-, ço que posat en relació amb el principi de presumpció d'innocència abans esmentat del qual el principi "in dubio pro reo" és una manifestació particular i tenint aquest Tribunal dubtes raonables que l'acusat sigui l'autor material dels fets tractant-se en el present cas de meres

sospites sense acreditació suficient, considera que procedeix dictaminar la seva absolució.

CONSIDERANT CINQUÈ.- atesa l'absolució de l'acusat i d'acord amb el que disposen l'article 175.1 i darrer paràgraf del Codi de Procediment Penal, procedeix declarar les despeses processals causades d'ofici.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

DECIDEIXO:

Absoldre l'acusat X. C. I. de la contravenció penal de la quina venia acusat, declarant d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal en el termini de 15 dies següents a la notificació.

Així per aquesta meva sentència, definitivament jutjant, ho decideixo i signo.